

przekracza 20 000 sztuk kurczaków, 15 000 sztuk kaczek, 10 000 sztuk indyków oraz 10 000 sztuk gęsi, badanie przedubojowe przeprowadza się w gospodarstwie albo w rzeźni. Hodowca lub osoba upoważniona składa oświadczenie, że jego produkcja roczna nie przekracza podanych wartości.”,

b) w ust. 2:

— wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Badanie przedubojowe obejmuje przegląd stanu zdrowia oraz:”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) badanie próbek wody i karmy, w tym sprawdzenia zgodności z okresami ich

niepodawania; w przypadku karmy zakupionej u producenta karmy badań nie przeprowadza się;”;

4) w załączniku nr 1 do rozporządzenia uchyla się wzór świadectwa zdrowia dla:

a) świeżego mięsa drobiowego,

b) mięsa niepoddanego rozbiorowi umieszczanego na rynku krajowym.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *J. J. Pilarczyk*

528

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 29 marca 2005 r.

w sprawie zwalczania chorób zakaźnych ryb²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób i tryb postępowania:

a) przy podejrzeniu chorób zakaźnych ryb wymienionych w kolumnie I na liście nr 1 i 2 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych

dla umieszczania na rynku zwierząt i produktów akwakultury (Dz. U. Nr 158, poz. 1656), zwanych dalej „chorobami”,

b) przy stwierdzaniu chorób;

2) rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz sposób ich pobierania i wysyłania;

3) środki stosowane przy zwalczaniu chorób;

4) sposób przeprowadzania czyszczenia i odkażania;

5) warunki i sposób ponownego zarybiania gospodarstw;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

— dyrektywy Rady nr 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzającej minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb (Dz. Urz. WE L 175 z 19.07.1993 r., str. 23; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 314),

— dyrektywy Rady nr 2000/27/WE z dnia 2 maja 2000 r. zmieniającej dyrektywę 93/53/EWG wprowadzającą minimalne wspólnotowe środki kontroli niektórych chorób ryb (Dz. Urz. WE L 114 z 13.05.2000, str. 28; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 93),

— decyzji Komisji nr 2001/288/WE z dnia 3 kwietnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 93/53/EWG wprowadzającą minimalne wspólnotowe środki kontroli niektórych chorób ryb, w odniesieniu do listy krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie chorób ryb (Dz. Urz. WE L 99 z 10.04.2001 r., str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 88),

— decyzji Komisji nr 2001/183/WE z dnia 22 lutego 2001 r. ustanawiającej plany prób i metody diagnostyczne dla wykrywania i potwierdzania niektórych chorób ryb oraz uchylającej decyzję 92/532/EWG (Dz. Urz. WE L 67 z 09.03.2001 r., str. 65; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 409);

— decyzji Komisji nr 2003/466/WE z dnia 13 czerwca 2003 r. ustanawiającej kryteria podziału na strefy i urzędowego nadzoru w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia wystąpienia zakaźnej anemii łososia (ISA) (Dz. Urz. WE L 156 z 25.06.2003 r., str. 61).

- 6) warunki i sposób przeprowadzania szczepień przeciwko chorobom zakaźnym ryb wymienionym w kolumnie I na liście nr 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. a, zwanych dalej „chorobami z listy nr 1”;
- 7) wymagania niezbędne dla uznania strefy lub gospodarstwa za zatwierdzone ze względu na niewystępowanie chorób zakaźnych ryb wymienionych w kolumnie I na liście nr 2 załącznika nr 1 do rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 lit. a, zwanych dalej „chorobami z listy nr 2”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ryba podejrzana o chorobę — rybę, u której wystąpiły objawy kliniczne lub zmiany pośmiertne wskazujące na wystąpienie jednej z chorób z listy nr 1 lub listy nr 2, przy czym rybę uznaje się za podejrzaną o chorobę także w przypadku, gdy wyniki badań diagnostycznych są niejednoznaczne;
- 2) ryba chora — rybę, u której na podstawie badania laboratoryjnego stwierdzono wystąpienie jednej z chorób z listy nr 1 lub listy nr 2, a w przypadku zakaźnej anemii łososia (ISA) — w wyniku badania klinicznego i badania pośmiertnego połączonego z badaniem laboratoryjnym;
- 3) gospodarstwo, w którym podejrzewa się chorobę — gospodarstwo, w którym znajdują się ryby podejrzane o chorobę;
- 4) gospodarstwo, w którym stwierdzono chorobę — gospodarstwo, w którym znajdują się ryby chore lub z którego usunięto ryby, ale w którym nie przeprowadzono odkażania.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu w gospodarstwie choroby z listy nr 1 niezwłocznie obejmuje je nadzorem i podejmuje czynności mające na celu stwierdzenie lub wykluczenie choroby oraz zapobieżenie szerzeniu się jej, w szczególności:

- 1) przeprowadza:
  - a) dochodzenie epizootyczne,
  - b) kontrolę gospodarstwa połączoną z badaniem klinicznym ryb, a jeżeli to konieczne z ich sekcją;
- 2) pobiera próbki do badań laboratoryjnych i wysyła je wraz z dokumentem, w formie pisma przewodniego, do zatwierdzonego laboratorium w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.³⁾);
- 3) określa tymczasową strefę kontroli, w rozumieniu decyzji Komisji nr 2003/466/WE z dnia 13 czerwca 2003 r. ustanawiającej kryteria podziału na strefy i urzędowego nadzoru w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia wystąpienia zakaźnej anemii łososia (ISA) (Dz. Urz. WE L 156 z 25.06.2003 r., str. 61), zwanej dalej „decyzją 2003/466/WE”;

4) sporządza spis:

- a) ryb utrzymywanych w gospodarstwie oraz produktów akwakultury, z podaniem ich ilości i gatunku,
- b) ryb śniętych, podejrzanych o zakażenie i podejrzanych o chorobę oraz pozyskanych od nich produktów akwakultury, z podaniem ich ilości i gatunku,
- c) gospodarstw, w których podejrzewa się chorobę z listy nr 1 — biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3.

2. Posiadacz ryb uaktualnia dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b.

3. Dochodzenie epizootyczne, oprócz ustaleń, o których mowa w art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ma na celu ustalenie:

- 1) obecności organizmów żywych, które mogą przenosić chorobę z listy nr 1, i ich rozmieszczenia;
- 2) źródła pochodzenia choroby z listy nr 1 wraz z ustaleniem innych gospodarstw, w których ryby z gatunków wrażliwych oraz produkty akwakultury mogły zostać zakażone z tego źródła;
- 3) dróg przemieszczania osób, środków transportu, ryb, produktów akwakultury, sprzętu oraz przedmiotów, które mogły przyczynić się do szerzenia się choroby, do gospodarstwa lub z gospodarstwa, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1, w okresie, w którym choroba ta mogła się rozwijać w gospodarstwie przed uznaniem gospodarstwa za podejrzane.

§ 4. Rodzaj próbek pobieranych do badań laboratoryjnych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, sposób ich pobierania i wysyłania oraz metody diagnostyczne stosowane do wykrywania chorób z listy nr 1 są określone w decyzji 2003/466/WE.

§ 5. 1. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na:

- 1) wwożenie lub wnoszenie do gospodarstwa albo wywożenie lub wynoszenie z gospodarstwa, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1:
  - a) ryb oraz produktów akwakultury,
  - b) środków żywienia zwierząt oraz substancji, które mogą być skażone czynnikami chorobotwórczymi,
  - c) przedmiotów, wody ze stawów lub z innych urządzeń służących do chowu lub hodowli ryb oraz rozrodu ryb;
- 2) przemieszczanie osób lub środków transportu — do gospodarstwa lub z gospodarstwa, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, wykonuje się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, wyrażając zgodę na wykonanie czynności, o których mowa w ust. 1, określa warunki, po spełnieniu których te czynności mogą być wykonywane.

§ 6. 1. Usuwanie ryb śniętych lub ich części oraz produktów akwakultury z terenu gospodarstwa, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1, przeprowadza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

2. Sposób postępowania z rybami, o których mowa w ust. 1, lub ich częściami oraz produktami akwakultury jest określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1774/2002”.

§ 7. 1. Na drogach dojazdowych do miejsc, w których są utrzymywane ryby podejrzane o chorobę z listy nr 1, umieszcza się maty nasączone produktem biobójczym dopuszczonym do obrotu lub baseny wypełnione tym produktem.

2. Długość mat i basenów, o których mowa w ust. 1, powinna być nie mniejsza niż:

- 1) obwód największego koła środka transportu wjeżdżającego lub wyjeżdżającego — przy odkażaniu tego środka transportu;
- 2) metr — przy odkażaniu obuwia.

3. Szerokość mat i basenów, o których mowa w ust. 1, powinna zapewniać, że koła środków transportu oraz obuwie osób opuszczających miejsca, o których mowa w ust. 1, zostaną odkażone.

§ 8. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w § 3 ust. 1:

- 1) przeprowadza kontrolę gospodarstw położonych w tej samej zlewni lub strefie przybrzeżnej co gospodarstwo, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1;
- 2) może wyrazić zgodę na wywożenie z tych gospodarstw ryb oraz produktów akwakultury.

2. W przypadku gdy zlewnia lub strefa przybrzeżna, o której mowa w ust. 1, jest rozległa, powiatowy lekarz weterynarii może ograniczyć stosowanie środków wymienionych w ust. 1, do obszaru wokół gospodarstwa, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1, jeżeli powierzchnia tego obszaru będzie wystarczająca, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby.

§ 9. 1. W przypadku gdy dochodzenie epizootyczne wykaze, że choroba z listy nr 1 mogła zostać:

- 1) wprowadzona z innej zlewni lub strefy przybrzeżnej niż zlewnia lub strefa przybrzeżna, w której jest położone gospodarstwo, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1, lub
- 2) przeniesiona do innej zlewni lub strefy przybrzeżnej, w szczególności w wyniku przemieszczania osób, środków transportu, ryb oraz produktów akwakultury

— zlewnie te i strefy uznaje się za podejrzane o chorobę z listy nr 1.

2. Przepisy § 3—8 i 10 stosuje się do zlewni i stref, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Środki przewidziane przy podejrzeniu choroby z listy nr 1 stosuje się do dnia wykluczenia tej choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

§ 11. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia w gospodarstwie choroby z listy nr 1 nakazuje:

- 1) usunięcie z terenu gospodarstwa ryb oraz produktów akwakultury, zgodnie z zatwierdzonym przez Komisję Europejską planem gotowości zwalczania chorób z listy nr 1;
- 2) odkażenie stawów po uprzednim:
  - a) usunięciu z nich ryb, spuszczeniu wody, oczyszczeniu i osuszeniu dna stawowego — w przypadku stawów, z których spuszcza się wodę i których dno jest osuszalne,
  - b) usunięciu z nich ryb, spuszczeniu wody i oczyszczeniu — w przypadku stawów, z których spuszcza się wodę i których dno jest nieosuszalne,
  - c) usunięciu z nich ryb i spuszczeniu wody — w przypadku stawów, z których częściowo spuszcza się wodę,
  - d) usunięciu z nich ryb — w przypadku stawów, z których nie spuszcza się wody;
- 3) oczyszczenie i odkażenie narzędzi i sprzętu, które miały kontakt z rybami lub produktami akwakultury, o których mowa w pkt 1;
- 4) zniszczenie środków oraz substancji, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub poddanie ich procesom prowadzącym do zniszczenia czynników chorobotwórczych — jeżeli jest to konieczne.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się, po uprzednim spuszczeniu wody, do innych urządzeń służących do chowu lub hodowli oraz rozrodu ryb.

3. Odkażanie i odłogowanie stawów i innych urządzeń służących do chowu lub hodowli oraz rozrodu ryb przeprowadza się w sposób określony w decyzji 2003/466/WE oraz w planach gotowości zwalczania choroby z listy nr 1.

⁴⁾ Dz. Urz. WE L 117 z 13.05.2003, str. 1; Dz. Urz. WE L 112 z 19.04.2004, str. 1.

Dane dotyczące ogłoszenia powyższych aktów dotyczą ich ogłoszenia w Polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

4. Sposób postępowania z rybami śniętymi, chorymi, podejrzanyymi o chorobę oraz z produktami akwakultury jest określony w rozporządzeniu nr 1774/2002.

5. Do czyszczenia i odkażania stawów lub innych urządzeń służących do chowu lub hodowli oraz rozrodu ryb, a także do narzędzi i sprzętu używanego przy wykonywaniu czynności związanych z utrzymywaniem ryb lub produktów akwakultury w gospodarstwie, w którym stwierdzono chorobę z listy nr 1, używa się produktów biobójczych dopuszczonych do obrotu.

§ 12. 1. Dopuszcza się umieszczanie na rynku, w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi lub w celu przetwarzania, ryb pochodzących z gospodarstwa, w którym stwierdzono chorobę z listy nr 1, niewykazujących objawów klinicznych, które osiągnęły odpowiednią wielkość.

2. Ryby, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie zabija się i patroszy:

- 1) zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów rybołówstwa;
- 2) pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

3. Sposób postępowania z ubocznymi produktami zwierzęcymi powstałymi w wyniku czynności, o których mowa w ust. 2, jest określony w rozporządzeniu nr 1774/2002. Wodę używaną podczas tych czynności oczyszcza się i odkaża w celu zniszczenia czynników chorobotwórczych.

§ 13. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby z listy nr 1:

- 1) określa strefę kontroli i obszar zagrożony zgodnie z decyzją 2003/466/WE oraz sposób ich oznakowania;
- 2) podejmuje środki przewidziane w decyzji 2003/466/WE.

2. Wojewoda w przypadku stwierdzenia choroby z listy nr 1, na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu:

- 1) określa strefę kontroli oraz obszar zagrożony zgodnie z decyzją 2003/466/WE oraz sposób ich oznakowania;
- 2) podejmuje środki przewidziane w decyzji 2003/466/WE.

§ 14. 1. W przypadku stwierdzenia choroby z listy nr 1, dopuszcza się szczepienie ryb, jeżeli:

- 1) szczepienia te zostały uwzględnione w zatwierdzonych przez Komisję Europejską planach gotowości zwalczania choroby z listy nr 1;
- 2) program szczepień spełnia wymagania określone w ust. 3.

2. Szczepienia, o których mowa w ust. 1, wykonuje się w strefie kontroli lub, jeżeli jest to konieczne, w obszarze zagrożonym.

3. Program szczepień powinien zawierać w szczególności informacje o:

- 1) chorobie wymagającej złożenia wniosku o szczepienie;
- 2) obszarach, na których potwierdzono wystąpienie choroby, z uwzględnieniem miejsc, w których jest planowane przeprowadzenie tych szczepień;
- 3) szczepionce, która ma być użyta, z podaniem zwłaszcza typu szczepionki oraz ograniczeń w jej stosowaniu;
- 4) częstotliwości szczepień;
- 5) warunkach, w jakich szczepionka będzie używana;
- 6) rybach, które będą poddane szczepieniu;
- 7) warunkach, w jakich zostanie podjęta decyzja o wstrzymaniu szczepień;
- 8) środkach, jakie należy podjąć w celu ograniczenia przemieszczania ryb w obszarach objętych szczepieniami;
- 9) poprzednio przeprowadzonych szczepieniach z podaniem daty tych szczepień i obszarów objętych szczepieniami oraz utworzonych obszarach ochronnych.

4. Dopuszcza się przemieszczanie ryb z obszaru, na którym przeprowadzono szczepienia, jeżeli mają one zostać zabite, a następnie umieszczone na rynku w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi lub, jeżeli jest to konieczne, w celu przetworzenia zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu nr 1774/2002.

§ 15. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia w gospodarstwie choroby z listy nr 1 przeprowadza kontrole ryb w gospodarstwach położonych w tej samej zlewni lub strefie przybrzeżnej co gospodarstwo, w którym stwierdzono chorobę z listy nr 1.

2. Przepisy § 11 i 12 stosuje się do gospodarstw położonych w tej samej zlewni lub strefie przybrzeżnej co gospodarstwo, w którym stwierdzono chorobę z listy nr 1.

§ 16. Warunki zniesienia strefy kontroli oraz obszaru zagrożonego są określone w decyzji 2003/466/WE.

§ 17. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na ponowne zarybienie gospodarstwa, w którym stwierdzono chorobę z listy nr 1, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki kontroli skuteczności oczyszczania i odkażania;
- 2) czas utrzymywania się czynnika chorobotwórczego w środowisku;

3) sytuację epizootyczną w zlewni lub w strefie przybrzeżnej, w której jest położone gospodarstwo;

4) warunki określone w decyzji 2003/466/WE.

§ 18. Przepisy § 11—17 stosuje się do przypadku, gdy dochodzenie epizootyczne wykazuje, że choroba z listy nr 1 została:

1) wprowadzona z innej zlewni lub strefy przybrzeżnej niż zlewnia lub strefa przybrzeżna, w której jest położone gospodarstwo, w którym podejrzewa się chorobę z listy nr 1, lub

2) przeniesiona do innej zlewni lub strefy przybrzeżnej, w szczególności w wyniku przemieszczania się osób, środków transportu, ryb oraz produktów akwakultury.

§ 19. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia choroby z listy nr 1 u ryb wolno żyjących w rzekach, jeziorach lub w innych miejscach przeznaczonych do wędkowania albo w których utrzymuje się ryby ozdobne, podejmuje czynności mające na celu stwierdzenie lub wykluczenie choroby oraz ograniczenie szerzenia się jej, w tym stosuje środki, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 oraz § 11 i 12.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ryby nie wykazujące objawów klinicznych choroby mogą być poławiane, a następnie umieszczane na rynku w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi lub w celu przetworzenia, jeżeli:

1) zostaną zabite i wypatroszone zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji i dla produktów rybołówstwa;

2) sposób postępowania z ubocznymi produktami zwierzęcymi powstałymi podczas przetwarzania będzie zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu nr 1774/2002;

3) woda używana przy wykonywaniu czynności, o których mowa w pkt 1, oraz woda wykorzystywana przy transporcie tych ryb zostanie poddana procesom prowadzącym do zniszczenia czynników chorobotwórczych.

§ 20. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku podejrzenia choroby z listy nr 2 w strefie zatwierdzonej lub w gospodarstwie zatwierdzonym położonym w strefie niezatwierdzonej, podejmuje czynności, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, ust. 2 i 3 oraz w załączniku nr 2 lub 3 do rozporządzenia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a.

2. Sposób pobierania próbek do badań oraz metody diagnostyczne stosowane do wykrywania chorób z listy nr 2 są określone w decyzji Komisji nr 2001/183/WE z dnia 22 lutego 2001 r. ustanawiającej plany prób i metody diagnostyczne dla wykrywania i potwierdzania niektórych chorób ryb oraz uchylającej decyzję 92/532/EWG (Dz. Urz. WE L 67 z 09.03.2001 r., str. 65; Dz. Urz. UE Polskie wydanie

specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 409), zwanej dalej „decyzją 2001/183/WE”.

§ 21. 1. W przypadku gdy dochodzenie epizootyczne wykazuje, że choroba z listy nr 2 mogła zostać:

1) wprowadzona ze strefy zatwierdzonej lub z gospodarstwa zatwierdzonego położonego w strefie niezatwierdzonej lub

2) przeniesiona do innego gospodarstwa zatwierdzonego, w szczególności w wyniku przemieszczania osób, środków transportu, ryb oraz produktów akwakultury

— gospodarstwa te i strefy uznaje się za podejrzane o chorobę z listy nr 2.

2. Środki, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, 2, 4, ust. 2 i 3 oraz w załączniku nr 2 lub 3 do rozporządzenia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a, stosuje się do gospodarstw i stref, o których mowa w ust. 1.

§ 22. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby z listy nr 2 w strefie zatwierdzonej lub w gospodarstwie zatwierdzonym położonym w strefie niezatwierdzonej stosuje środki przewidziane dla zwalczania tych chorób, określone w załączniku nr 2 lub 3 do rozporządzenia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a, oraz w planach gotowości zwalczania chorób z listy nr 2.

2. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na dalszy chów ryb, które nie osiągnęły wielkości pozwalających na ich umieszczenie na rynku w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi lub w celu przetworzenia, i nie wykazują objawów klinicznych choroby z listy nr 2, do czasu osiągnięcia przez nie odpowiednich wielkości.

§ 23. Gospodarstwo lub strefa może ponownie uzyskać status gospodarstwa zatwierdzonego lub strefy zatwierdzonej, po spełnieniu wymagań określonych odpowiednio w załączniku nr 2 lub 3 do rozporządzenia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a.

§ 24. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby z listy nr 2, w gospodarstwie niezatwierdzonym położonym w strefie niezatwierdzonej obejmuje to gospodarstwo nadzorem oraz podejmuje czynności w celu stwierdzenia lub wykluczenia choroby, w szczególności:

1) przeprowadza:

a) dochodzenie epizootyczne,

b) badanie kliniczne ryb i jeżeli to konieczne ich sekcję;

2) pobiera próbki do badań diagnostycznych;

3) sporządza spis gospodarstw, w których podejrzewa się chorobę z listy nr 2.

2. Sposób pobierania próbek do badań oraz metody diagnostyczne stosowane do wykrywania chorób z listy nr 2 są określone w decyzji 2001/183/WE.

3. Powiatowy lekarz weterynarii aktualizuje spis gospodarstw, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 25. Dopuszcza się przemieszczanie ryb niewykazujących objawów klinicznych chorób oraz produktów akwakultury z gospodarstwa niezatwierdzonego położonego w strefie niezatwierdzonej, w którym stwierdzono chorobę z listy nr 2:

- 1) do innych gospodarstw, w których znajdują się ryby zarażone tą samą chorobą, lub
- 2) jeżeli ryby te są transportowane w celu zabicia, a następnie przetworzenia lub bezpośredniego spożycia przez ludzi.

§ 26. W przypadku, o którym mowa w § 25, ryby oraz produkty akwakultury powinny być zaopatrzone

w świadectwo zdrowia, którego wzór jest określony w decyzji Komisji nr 1999/567/WE z dnia 27 lipca 1999 r. określającej wzór świadectwa, o którym mowa w art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 91/67/EWG (Dz. Urz. L 216 z 14.08.1999 r., str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 26, str. 268).

§ 27. Badania laboratoryjne mające na celu stwierdzenie lub wykluczenie choroby z listy nr 1 lub 2 przeprowadza się w zatwierdzonych laboratoriach w rozumieniu ustawy, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 2.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *J. J. Pilarczyk*

529

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 marca 2005 r.

w sprawie przekazywania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe funkcjonariuszy Służby Więziennej zwolnionych ze służby

Na podstawie art. 68a ust. 9 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb, terminy oraz jednostki właściwe do przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „ZUS”, należnych, zwaloryzowanych składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zwanych dalej „składkami”, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi Służby Więziennej po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono tych składek.

§ 2. 1. Składki przekazuje się na wskazany przez ZUS rachunek bankowy, przy użyciu bankowych dokumentów płatniczych, określonych w art. 47 ust. 4a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.²⁾).

2. Składki rozliczone w deklaracjach rozliczeniowych i imiennych raportach miesięcznych określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem całego okresu służby funkcjonariusza Służby Więziennej, przekazuje się do ZUS:

- 1) za miesiąc grudzień, za funkcjonariusza Służby Więziennej, który pozostawał w służbie cały rok kalendarzowy lub co najmniej w grudniu danego roku kalendarzowego;
- 2) za ostatni miesiąc pozostawania w służbie, za funkcjonariusza Służby Więziennej, który został zwolniony ze służby w trakcie roku kalendarzowego.

§ 3. 1. Składki przekazuje się w terminie:

- 1) 60 dni od dnia zwolnienia funkcjonariusza Służby Więziennej ze służby, jeżeli przekazanie składek następuje z urzędu;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135.